

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0637 van 16 september 2014
in de zaak 1011/0666/A/8/0727

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Christiaan PITTMVILS
kantoor houdende te 3300 Tienen, Minderbroedersstraat 51
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
partij:*

de heer [REDACTED]

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 11 maart 2011 strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 3 februari 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Tienen van 18 oktober 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van een voederbak.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED]

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 26 juni 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 22 juli 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Pieter Jan VERVOORT heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christiaan PITTMVILS die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij, en de tussenkomende partij zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 30 juni 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 14 juli 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO. Er zijn geen redenen om daarover ten gronde anders te oordelen.

IV. FEITEN

Op 26 april 2010 weigerde het college van burgemeester en schepenen van de stad Tienen de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een veevoederbak. Het beroep van de tussenkomende partij bij de verwerende partij tegen deze weigeringsbeslissing werd op 10 juni 2010 onontvankelijk verklaard.

Op 17 juni 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Tienen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van een veevoederbak”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan „Tienen-Landen”, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd. De in de aanvraag vermelde werkzaamheden en handelingen zijn vrijgesteld van het voorafgaand eensluidende advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 19 april 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit:

“ ...

- *De voorgestelde werken omvatten het plaatsen van een voederhek als weideafsluiting en het leggen van verplaatsbare betonplaten als tijdelijke verharding in de weide voor het voederhek over een lengte van 22m.*
- *De werken zijn noodzakelijk voor het bijvoederen van de dieren op de huiskavel van een volwaardig zoogkoeienbedrijf. De huiskavel werd onlangs beperkt door de oprichting van een RWZI.*
- *De voorgestelde constructie voorkomt dat de voederplaats verwordt tot een modderpoel bij vochtig weer en draagt bij een propere omgeving in de buurt van de voederplaats.*
- *Gelet op de aard en de ligging is er uit landbouwkundig standpunt geen overwegend bezwaar tegen de voorgestelde werken.*

Aan het advies is/zijn de volgende voorwaarde(n) verbonden:

- *De tijdelijke verharding met betonplaten moet worden verwijderd na het beëindigen van het professioneel gebruik van de weide.*

...”

Op 25 maart 2010 meldt Aquafin dat geen advies in verband met de aanvraag kan uitgebracht worden. Aquafin merkt niettemin op dat de voederbak boven een gemeentelijke rioleringsleiding is voorzien.

RIOBRA brengt op 14 april 2010 een negatief advies uit:

“ ...

Wij willen er uw aandacht op vestigen dat op het bedoelde perceel een openbare riolering gelegen is (parallel met de rijweg). Boven de riolering aangezien boven de riolering geen toestemming kan worden gegeven voor het plaatsen van dergelijke constructies.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Tienen weigert op 18 oktober 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Overwegende dat de ordening van het gebied reeds voldoende gekend is door de aanwezige bebouwing;

Overwegende dat de werken officieus zijn stopgezet naar aanleiding van een klacht;

Het project is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ordening en stemt niet overeen met de algemeen geldende en gangbare stedenbouwkundige voorschriften.

...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 29 oktober 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 18 januari 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

Beoordeling

...

3. De aanvraag betreft het oprichten van een constructie boven een gemeentelijk rioleringsbuis. Deze buis, met diameter van 70 cm volgens de gegevens van Riobra, werd, volgens de databank van Riobra, door de gemeente aangelegd voor 1975. Er zijn geen gegevens bekend over mogelijke grondafstand, beperkingen in gebruik naar aanleiding van het plaatsen van de buizen, evenmin van toentertijd gevestigde erfdienstbaarheden. Bij gebrek aan juridische gegevens hieromtrent dient de algemene regel van bouwverbod boven zulke buizen, evenals het bouwverbod tot op 5m uit de as van de buis, gerespecteerd worden.

4. De aanvraag betreft het oprichten van een veevoederbak bij een weide. De constructie is beperkt in omvang en transparant opgevat. Normaliter kan gesteld worden dat voederbakken bij het gebruik van een weide horen en dus verenigbaar zijn met het gewestplanvoorschrift. Door hun gebruik is een aanleg langs een weg, aan de rand van een weide, logisch. De ruimtelijke impact van de constructie op de omgeving is nihil. Gelet op de bouwbeperkingen boven gemeentelijke rioleringsbuizen is de ruimtelijke integratie en de goede plaatselijke ordening slechts een beoordelingselement van ondergeschikt belang. Zij kan de aanvraag niet verantwoorden.

Conclusie

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag druist in tegen het algemeen bouwverbod om constructies op te richten boven een gemeentelijke rioleringsbuis of tot op 5m uit de as van de buis;
- de ruimtelijke integratie en de goede plaatselijke ordening zijn in dit geval slechts een beoordelingselement van ondergeschikt belang.

...”

Na de hoorzitting van 3 februari 2011 beslist de verwerende partij op 3 februari 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

3. De aanvraag betreft het oprichten van een constructie boven een gemeentelijk rioleringsbuis. Deze buis, met diameter van 70 cm volgens de gegevens van Riobra, werd, volgens de databank van Riobra, door de gemeente aangelegd voor 1975. Er zijn geen gegevens bekend over mogelijke grondafstand, beperkingen in gebruik naar aanleiding van het plaatsen van de buizen, evenmin van toentertijd gevestigde erfdienstbaarheden.

4. De aanvraag betreft het oprichten van een veevoederbak bij een weide. De constructie is beperkt in omvang en transparant opgevat. Normaliter kan gesteld worden dat voederbakken bij het gebruik van een weide horen en dus verenigbaar zijn met het gewestplanvoorschrift. Door hun gebruik is een aanleg langs een weg, aan de rand van een weide, logisch. De ruimtelijke impact van de constructie op de omgeving is nihil.

5. De verharde bodem van de veevoederbak volgt uit de noodzaak tot betere hygiënische omstandigheden voor de dieren. De verharde bodemplaat wordt voorzien in prefab betonelementen die gemakkelijk geplaatst, herplaatst of verwijderd kunnen worden. De rioleringsbuis steekt op een diepte van ±4m onder de grond. Naar stabiliteit toe heeft deze constructie geen enkele invloed op de aanwezige ondergrondse infrastructuur. Het betreft een constructie van beperkte omvang die snel gedemonteerd kan worden.

De veevoederbak kan in functie van werken aan de rioleringsbuizen tijdelijk verwijderd of verplaatst worden. In dit opzicht vormt de aanvraag geen noemenswaardige hinder of schade voor de ondergrondse infrastructuurwerken. Het weigeren van een demonteerbare veevoederbak in een weide voor mogelijke werken aan een rioleringsbuis, kan niet als een redelijke bouwbeperkingen aanzien worden. Indien aan de vergunning de nodige voorwaarden opgelegd worden kan de bovengrondse constructie verenigbaar geacht worden met de aanwezigheid van de ondergrondse.

...

Art. 2

De aanvraag voor het plaatsen van een veevoederbak... te vergunnen met de volgende voorwaarden:

- De constructie zal op kosten van de aanvrager verwijderd worden op het moment dat er effectief werkzaamheden aan de ondergrondse infrastructuur uitgevoerd zullen worden. Zolang de werken niet daadwerkelijk aanvangen kan de constructie blijven staan. De constructie zal zolang als nodig verwijderd worden en nadien teruggeplaatst worden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Tienen heeft met een ter post aangetekende zending van 16 maart 2011 een vordering tot schorsing en vernietiging ingediend tegen de bestreden beslissing ingediend bij de Raad. Dit dossier is bekend bij de Raad onder het nummer 1011/0666/A/8/0727. De Raad heeft bij beschikking met nr. S/2012/0044 van 7 maart 2012 de vordering tot schorsing verworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verwerende partij stelt dat het beroep buiten de voorziene vervaltermijn werd ingesteld, nu het beroep uiterlijk op 2 april 2011 moest worden ingesteld en het verzoekschrift van de verzoekende partij dateert van 7 april 2011.

De verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat de verwerende partij ten onrechte enkel verwijst naar het verzoekschrift tot regularisatie van 7 april 2011 maar het initiële verzoekschrift van 10 maart 2011 over het hoofd ziet. Zij stelt dat zij tijdig tot regularisatie is overgegaan, in welk geval zij wordt geacht het verzoek te hebben ingediend op de datum van de eerste verzending ervan.

Beoordeling door de Raad

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing niet moeten betekenen aan de verzoekende partij, zodat de beroepstermijn volgens artikel 4.8.16, §2, 1°, b) VCRO begint te lopen de dag na deze van de aanplakking.

Uit het administratief dossier blijkt niet wanneer de bestreden beslissing werd aangeplakt.

Uit het administratief dossier blijkt wel dat de verwerende partij de bestreden beslissing van 3 februari 2011 aan de tussenkomenende partij heeft betekend bij aangetekende brief van 18 februari maart 2011.

De in artikel 4.7.23, §4, tweede lid, VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, bedoelde termijn van 10 dagen, waarbinnen de bouwheer tot aanplakking diende over te gaan, kon ten vroegste een aanvang nemen op 19 februari 2011.

In ieder geval dient de Raad vast te stellen dat het beroep ingesteld door de verzoekende partij bij aangetekende brief van 11 maart 2011 tijdig werd ingesteld, dit is binnen de termijn van 30 dagen na de eerst mogelijke datum van aanplakking.

De omstandigheid dat de verzoekende partij, na hiertoe door de griffie van de Raad op 22 maart 2011 te zijn verzocht, het oorspronkelijk verzoekschrift op 7 april 2011 heeft geregulariseerd, doet hieraan gelet op artikel 4.8.17, §2, derde lid VCRO geenszins afbreuk.

De exceptie kan dan ook niet aanvaard worden.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij is van oordeel dat in het verzoekschrift niet wordt aangeduid op grond van welk onderdeel van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO de verzoekende partij haar vordering steunt.

De verwerende partij gaat er van uit dat de verzoekende partij haar vordering steunt op artikel 4.8.16, §1, 3° VCRO, op grond waarvan een beroep bij de Raad kan worden ingesteld door “elke natuurlijke of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunnings-, validerings-, of registratiebeslissing”.

De verwerende partij stelt dat het loutere nabuurschap in dit verband alleszins niet volstaat om te kunnen steunen op artikel 4.8.16, §1, 3° VCRO.

De verwerende partij stelt dat ook al zou de woning van de verzoekende partij grenzen aan het landbouwbedrijf van tussenkomenende partij en al zou de voederbak worden ingeplant voor haar woning, de verzoekende partij nog niet aannemelijk maakt dat zij hinder of nadelen zou kunnen ondervinden ingevolge de toegekende vergunning voor het plaatsen van een voederbak.

De verzoekende partij dient de normale burenhinder te verdragen, waarbij de verwerende partij er op wijst dat de woning van de verzoekende partij gelegen is in agrarisch gebied en aldus zonevreemd is. Dit kan volgens de verwerende partij echter niet tot gevolg hebben dat de normale exploitatie van een landbouwbedrijf onmogelijk zou worden gemaakt.

Tenslotte merkt de verwerende partij op dat een stedenbouwkundige vergunning steeds wordt verleend onder voorbehoud van burgerlijke rechten.

2.

De verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State een verzoeker welke in de onmiddellijke nabijheid woont alleen al daardoor doet blijken van het wettelijke vereiste belang bij de vernietiging van de verleende vergunning.

In hoofddorde stelt de verzoekende partij dus dat het bestaan van een persoonlijk belang wordt vermoed in hoofde van een verzoekende partij die aantoonst dat zij in de onmiddellijke nabijheid woont van het perceel waarvoor de bestreden vergunning is verleend

De verzoekende partij stelt dat, aangezien de voederbak recht tegenover haar woning is gelegen, zij dus wel degelijk een voldoende en persoonlijk belang kan laten gelden.

In ondergeschikte orde voert de verzoekende partij aan dat zij in haar inleidend verzoekschrift duidelijk heeft vermeld waaruit de hinder bestaat die door haar wordt ondergaan. Zo stelt de verzoekende partij dat er geurhinder wordt veroorzaakt door de voedselresten en de uitwerpselen van de dieren, dat voedselresten ongedierte aantrekken en dat de op één plaats geconcentreerde uitwerpselen bovendien vliegen en kraaien aantrekken. Tevens wordt er volgens de verzoekende partij onaanvaardbare geluidshinder veroorzaakt door de talrijke dieren die 's morgens en 's avonds op hun eten wachten.

De verzoekende partij stelt daarbij dat de vraag of de hinder al dan niet de normale burenhinder overstijgt, los staat van de vraag of de verzoekende partij een voldoende belang heeft bij haar vordering.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad oordeelt verder dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen.

2.

Hoewel de verzoekende partij in de uiteenzetting van het (geregulariseerd) verzoekschrift inderdaad niet uitdrukkelijk verwijst naar het toepasselijke artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, is het duidelijk dat de verzoekende partij zijn belang en hoedanigheid op dit artikel steunt, en

bijgevolg van mening is dat zij een beroep kan instellen als natuurlijke persoon die hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De verwerende partij heeft dit klaarblijkelijk ook zo begrepen, aangezien zij hierop concreet verweer heeft gevoerd in de antwoordnota.

Hoewel met de verwerende partij kan worden aangenomen dat het loutere nabuurschap op zich niet volstaat om een verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij haar vordering te verschaffen, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij zich in haar verzoekschrift niet beperkt tot het louter vermelden van het nabuurschap.

De verzoekende partij stelt immers in haar verzoekschrift uitdrukkelijk dat zij hinder zal ondervinden ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Meer in het bijzonder stelt zij dat zij ingevolge het gebruik van de voederbak door koeien geur- en lawaaihinder zal ondervinden, en dat dit eveneens ongedierte zal aantrekken. Verder voert zij aan dat er constant modder op de weg zal liggen, en dat er geen auto's kunnen passeren wanneer de dieren worden gevoederd.

De omstandigheid dat deze hinder of nadelen in agrarisch gebied als normale burenhinder kunnen worden beschouwd, zoals door de verwerende partij wordt aangevoerd, neemt niet weg dat het mogelijk bestaan van de door de verzoekende partij ingeroepen hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk is en dat de aard en de omvang hiervan op voldoende concrete wijze in het inleidend verzoekschrift werden omschreven. De Raad dient zich bij de beoordeling van het rechtens vereiste belang niet uit te spreken over de vraag of de ongemakken het niveau van de normale burenhinder al dan niet overstijgen.

Evenmin kan worden betwist dat er een causaal verband bestaat tussen de ingeroepen hinderaspecten en de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Anders dan de verwerende partij lijkt aan te nemen en anders dan het geval is met het oog op de toepassing van artikel 4.8.13 VCRO, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO niet dat de ingeroepen hinder en nadelen direct voortvloeien uit de uitvoering van de bestreden beslissing. Mits het mogelijk bestaan van de ingeroepen hinder en nadelen voldoende waarschijnlijk is en de aard en de omvang ervan voldoende concreet is omschreven, is de Raad van oordeel dat hinder en nadelen die lijken voort te vloeien uit de werking of de exploitatie van de constructie, in casu het gebruik van een voederbak voor het bijvoederen van koeien, minstens als onrechtstreekse hinder en nadelen ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO kunnen aangemerkt worden.

De omstandigheid dat de woning van verzoekende partij zonevreemd is, en dat dit niet tot gevolg mag hebben dat de normale exploitatie van een landbouwbedrijf onmogelijk zou worden gemaakt, zoals niet geheel ten onrechte wordt opgemerkt door de verwerende partij, doet evenmin afbreuk aan de voorgaande vaststelling.

De exceptie van ontstentenis van belang is ongegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In het eerste middel roept de verzoekende partij de volgende schendingen in: schending van de motiveringsverplichting zoals voorzien in art. 3 van de wet van 29 juni 1991 houdende de verplichting tot uitdrukkelijke motivering over individuele bestuurshandelingen.

De verzoekende partij licht het middel als volgt toe:

“ ...

In haar advies dd. 14 april 2010 heeft RIOBRA een duidelijk negatief advies uitgebracht om de redenen reeds uiteengezet in de feitelijke weergave van de zaak zoals opgenomen in onderhavig verzoekschrift.

Door RIOBRA werd er aldus de aandacht op gevestigd dat er op het bedoelde perceel een openbare riolering is gelegen en boven de riolering dus geen toestemming kan worden gegeven voor het plaatsen van een dergelijke constructie.

In zoverre de Bestendige Deputatie in strijd met vermeld advies toch een vergunning wilde verlenen diende het bestreden besluit dan ook voldoende gemotiveerd te zijn.

De verplichting van de motivering geldt à fortiori in dit dossier, gezien voormeld negatief advies van RIOBRA dd. 14 april 2010 waarbij uitdrukkelijk is vermeld dat boven de riolering, inclusief 5 meter vanuit de as van de riolering, sowieso geen toestemming kan worden gegeven voor het plaatsen van een dergelijke constructie.

In zoverre de Bestendige Deputatie van voormeld advies wilde afwijken gold dan ook een meer dan gewone motiveringsplicht, waarbij tevens uitdrukkelijk diende verduidelijkt waarom er in weerwil van voormeld negatief advies toch een vergunning zou kunnen worden afgeleverd.

(...)

In rechte diende in het bestreden besluit te worden verduidelijkt waarom in strijd met voormeld advies toch een vergunning kon worden afgeleverd.

Zoals voormeld is er van een dergelijke motivering, welke elementen dient te bevatten welke eigen zijn aan de zaak, in casu geen sprake.

Ook in feite voorziet het bestreden besluit van de Bestendige Deputatie niet in een correcte motivering.

De Bestendige Deputatie vermeldt immers dat de beoogde constructie er één is van beperkte omvang welke snel kan worden gedemonteerd en volgens dezelfde motivering transparant zou zijn opgevat.

Daarbij heeft de Deputatie geoordeeld dat er in casu sprake is van een demonteerbare veevoederbak.

Nergens in de bestreden beslissing wordt evenwel verduidelijkt waarom de constructie als demonteerbaar zou moeten worden beschouwd.

De Deputatie vermeldt dat de verharde bodemplaat zou worden voorzien in prefab betonelementen die gemakkelijk zouden kunnen worden verplaatst of verwijderd.

Dat laatste is, louter in feite, evenwel niet juist.

De veevoederbak waarvoor de vergunning werd aangevraagd is wel degelijk zodanig geconcipieerd dat het gaat over een constructie welke blijvend op de bodem berust en dus niet zonder structurele afbraakwerken kan worden verwijderd.

Het betreden besluit is dan ook, zowel in rechte als in feite, onvoldoende gemotiveerd in de zin van voormeld artikel 3 van de wet van 29 juli 1991.

...

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

Verzoekende partij houdt te dezen voor dat de motiveringsplicht werd geschonden om reden dat de deputatie het negatief advies van RIOBRA niet zou hebben gevolgd om reden dat volgens verzoeker de voorziene constructies geenszins demonteerbaar zou zijn.

Nochtans dient vastgesteld dat aan de motiveringsplicht wel degelijk wordt voldaan.

Er kan uiteraard geen discussie bestaan omtrent het feit dat het bestreden besluit formeel werd gemotiveerd; immers, de verzoekende partij is er klaarblijkelijk in geslaagd om met kennis van zaken een annulatieberoep in te leiden tegen de genomen beslissing.

Ook inhoudelijk – materieel – blijkt de toegekende vergunning echter deugdelijk en afdoende gemotiveerd te zijn.

Wanneer de deputatie op grond van artikel 4.7.21; 4.7.22 en 4.7.23 VCRO in beroep uitspraak doet over een aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning, treedt zij niet op als administratief rechtscollege maar als orgaan van actief bestuur; hieruit volgt dat zij, om te voldoen aan de haar opgelegde motiveringsverplichting, er niet toe gehouden is al de in beroep aangevoerde argumenten of gegeven adviezen te beantwoorden, doch het volstaat dat zij in de bestreden beslissing duidelijk aangeeft door welke, met de goede plaatselijke aanleg verbandhoudende redenen, zij is verantwoord.

Hiertoe beschikt zij, ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep, over een volheid van bevoegdheid.

Immers, luidens artikel 4.7.22, 1 VCRO in fine onderzoekt de deputatie bij het behandelen van het beroep de aanvraag in haar volledigheid; het behoort aldus tot de decretaal toegekende appreciatiebevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om, binnen de grenzen van de door het gewestplan opgelegde bestemmingsvoorschriften te oordelen of de aanvraag al dan niet verenigbaar is met de eisen van de goede ruimtelijke ordening.

De deputatie houdt hierbij rekening niet alleen met het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, met de argumenten die naar voor werden gebracht in het kader van het beroep, doch tevens met de andere adviezen dewelke in het dossier werden gegeven; advies verlenende instanties hebben echter tot taak advies uit te brengen, niet meer of niet minder.

Hierbij dient nog opgemerkt dat ook uw Raad zijn beoordeling van de eisen van de goede plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening niet in de plaats vermag te stellen van die van

de bevoegde administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettigheidscontrole op een voor hem aangevochten toekenning van een stedenbouwkundige vergunning bevoegd om na te gaan of de bevoegde overheid bij de toekenning van die vergunning is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond ervan in redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de aanvraag verenigbaar is met de eisen van een behoorlijke ruimtelijke ordening en plaatselijke aanleg.

Welnu, in het bestreden besluit wordt hieromtrent op een deugdelijke en afdoende wijze overwogen om welke redenen de aanvraag in aanmerking komt voor een vergunning.

Het plaatsen van een voederbak is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied.

Het is juist dat de constructie weliswaar zal worden opgericht boven een gemeentelijke rioolbuis, doch dit doet te dezen geenszins afbreuk aan de vergunbaarheid van de aanvraag.

Zoals ook uitdrukkelijk wordt overwogen in het bestreden besluit werd de betrokken buis aangelegd voor 1975 en zijn er geen gegevens bekend over mogelijke grondafstand, beperkingen in gebruik naar aanleiding van het plaatsen van de buizen, evenmin van toentertijd gevestigde erfdienstbaarheden.

Feit is wel dat de verwerende partij als voorwaarde bij de vergunning bepaalt dat de voederbak op kosten van de aanvrager zal verwijderd worden op het moment dat er effectief werkzaamheden aan de ondergrondse infrastructuur uitgevoerd zullen worden. Zolang de werken niet daadwerkelijk aanvangen kan de constructie blijven staan. Hier wordt verder als voorwaarde aan toegevoegd dat de constructie zolang als nodig zal verwijderd worden en nadien teruggeplaatst worden ; het is hierbij irrelevant of de voederbak gemakkelijk dan wel mits uitvoering van enige werken kan worden gedemonteerd.

In het besluit wordt hieromtrent terecht overwogen dat de verharde bodemplaat wordt voorzien in prefab betonelementen die gemakkelijk geplaatst, herplaatst of verwijderd kunnen worden.

Verder wordt eveneens overwogen dat : “ De rioleringsbuis steekt op een diepte van +- 4m onder de grond. Naar stabiliteit toe heeft deze constructie geen enkele invloed op de aanwezige ondergrondse infrastructuren. Het betreft een constructie van beperkte omvang die snel gedemonteerd kan worden.

De veevoederbak kan in functie van werken aan de rioleringsbuizen tijdelijk verwijderd of verplaatst worden. In dit opzicht vormt de aanvraag geen noemenswaardige hinder of schade voor de ondergrondse infrastructuurwerken. Het weigeren van een demonteerbare veevoederbak in een weide voor mogelijke werken aan een rioleringsbuis, kan niet als een redelijke bouwbeperking aanzien worden. Indien aan de vergunning de nodige voorwaarden opgelegd worden kan de bovengrondse constructie verenigbaar geacht worden met de aanwezigheid van de ondergrondse.”

De deputatie heeft dan ook terecht kunnen oordelen dat de aanvraag voorwaardelijk in aanmerking komt voor vergunning op grond van de volgende overwegingen:

- de aanvraag is in overeenstemming met het agrarisch gebied;
- de omvang van de constructie is minimaal. De constructie is demonteerbaar;
- de ruimtelijke impact van de constructie is nihil;
- de aanvraag kadert binnen een verbetering van de bedrijfshygiëne van een in uitbating zijnd landbouwbedrijf;
- de aanwezigheid van de bovengrondse constructie zal wegens haar beperkte omvang en licht gewicht geen invloed hebben op de ondergrondse infrastructuur.

In het bestreden besluit wordt aldus op een deugdelijke en afdoende wijze gemotiveerd om welke redenen de aanvraag tot het plaatsen van een voederbak in het agrarisch gebied kan worden ingewilligd, ook als er vier meter diep in de grond een rioolbuis loopt waar de voederkuip amper 50cm diep is waarvan slechts 30 cm onder het maaiveld.

Hierbij wordt als uitdrukkelijke voorwaarde opgelegd dat de constructie tijdelijk dient verwijderd te worden zo dit vereist zou zijn voor het uitvoeren van werken aan de betrokken riolering.

De in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen werden aldus geenszins geschonden.

Het middel dient als ongegrond te worden afgewezen.

...

3.

De tussenkomenende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Onze constructie is ten alle tijden af te breken. Het is gebouwd volgens de voorschriften van de bestendige deputatie, we hebben gebruik gemaakt van prefab panelen en het is in elkaar geschroefd. Dit is ook te zien op de foto. Dus door het alle tijden te kunnen afbreken is er dan ook geen probleem voor de openbare riolering. De voetpaden en de fietspaden staan ook op openbare rioleringen, zijn deze alle tijden onmiddellijk af te breken?

...”

4.

De verzoekende partij dupliceert als volgt:

“ ...

De bestreden beslissing houdt een schending van voormelde motiveringsverplichting in, en wel om zowel juridische als feitelijke redenen.

De motivering moet immers zowel in rechte als in feite aanwezig zijn en moet afdoende of deugdelijk zijn.

(OPDEBEEK, I., Algemene beginselen van behoorlijk bestuur, tijdschrift voor gemeenterecht, 1993, Kluwer, 113;

(R.v.st., Van Bladel, nr. 37.043, 22 mei 1991)

Noch juridisch, noch feitelijk, voldoet de motivering van het bestreden besluit in casu dan ook aan de verplichtingen zoals voorzien in art. 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende verplichting tot uitdrukkelijke motivering over individuele bestuurshandelingen.

Juridisch faalt de motivering nu RIOBRA in haar advies dd. 14 april 2010 een duidelijk negatief advies heeft uitgebracht om de redenen reeds uiteengezet in de feitelijke weergave van de zaak zoals opgenomen in het verzoekschrift, en zoals hernomen in onderhavige nota.

Door RIOBRA werd er aldus de aandacht op gevestigd dat er op het bedoelde perceel een openbare riolering is gelegen en boven de riolering dus geen toestemming kan worden gegeven voor het plaatsen van een dergelijke constructie.

De verplichting tot motivering geldt dan ook à fortiori in dit dossier, gezien voormeld negatief advies van RIOBRA dd. 14 april 2010 waarbij uitdrukkelijk is vermeld dat boven de riolering, inclusief 5 meter vanuit de as van de riolering, sowieso geen toestemming kan worden gegeven voor het plaatsen van dergelijke constructies.

In zoverre de deputatie in strijd met vermeld advies toch een vergunning wilde verlenen diende het bestreden besluit dan ook zeer zorgvuldig gemotiveerd te zijn, en diende een bijzondere – en meer dan gewone motiveringsplicht in acht genomen.

Daarbij diende uitdrukkelijk verduidelijkt waarom er in weerwil van voormeld negatief advies toch een vergunning zou kunnen worden afgeleverd.

Een dergelijke motivering kan in de bestreden beslissing sowieso niet worden terug gevonden.

Feitelijk faalt de motivering al evenzeer.

De deputatie vermeldt immers dat de beoogde constructie er één is van beperkte omvang welke snel zou kunnen worden gedemonteerd en volgens dezelfde motivering transparant zou zijn opgevat.

Daarbij heeft de deputatie geoordeeld dat er in casu sprake is van een demonteerbare veevoederbak.

Nergens in de beslissing wordt evenwel verduidelijkt waarom de constructie als demontebaar zou moeten worden beschouwd.

De deputatie vermeldt dat de verharde bodemplaat zou worden voorzien in prefab betonelementen die gemakkelijk zouden kunnen worden verplaatst of verwijderd.

Dat laatste is, alleen al louter in feite, evenwel niet juist.

De veevoederbak waarvoor de vergunning werd aangevraagd is wel degelijk zodanig geconcipieerd dat het gaat over een constructie welke blijvend op de bodem berust en dus niet zonder structurele afbraakwerken kan worden verwijderd.

In haar antwoordnota stelt de deputatie zelf, terecht, dat de Raad bevoegd is om na te gaan of de vergunning verlenende overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de aanvraag verenigbaar is met de eisen van een behoorlijke ruimtelijke ordening en plaatselijke aanleg.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt duidelijk dat de deputatie in casu niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die alleszins en minstens niet correct heeft beoordeeld.

De deputatie heeft een vergunning verleend voor een constructie die onmogelijk aan de voorwaarden kan voldoen welke bij het verlenen van de vergunning werden opgelegd.

De deputatie is ook ten onrechte uitgegaan van de verkeerde feiten nu zij in de bestreden beslissing vermeldt dat het om een demonteerbare constructie zou gaan die geen ruimte in beslag neemt.

Alleen al uit het voorgaande moge blijken dat de deputatie te kort is geschoten bij het motiveren van haar beslissing.

*De beslissing moet immers zowel vanuit feitelijk als juridisch oogpunt deugdelijk zijn.
(BERX, C., Rechtsbescherming van de burger tegen de overheid, Antwerpen, Intersentia, 2000, blz. 430 ev.)*

*In tegenstelling met hetgeen de deputatie tracht voor te houden, wordt overigens een meer precieze en omstandige verantwoording verwacht wanneer die beslissing wordt genomen op basis van een discretionaire bevoegdheid.
(BERX, C., o.c., 432)*

Het bestreden besluit is dan ook, zowel in rechte als in feite, onvoldoende gemotiveerd in de zin van voormeld artikel 3 van de wet van 29 juli 1991.

*De beslissing was dus wel degelijk onvoldoende gemotiveerd en dit door verzoeker aangevoerd middel dient bijgevolg gegrond verklaard.
...*

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste middel stelt de verzoekende partij in essentie dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is in het licht van het negatieve advies van RIOBRA dd. 14 april 2010.

Met de verwerende partij moet worden opgemerkt dat de vergunningverlenende overheid, wanneer zij in graad van beroep uitspraak doet over het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning, niet optreedt als een administratief rechtscollege, maar als een orgaan van actief bestuur. Hieruit volgt dat zij, om te voldoen aan de op haar rustende motiveringsplicht, er niet toe gehouden is om alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten of alle in de voorafgaande procedure verstrekte adviezen of argumenten punt na punt te beantwoorden of te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing moet wel duidelijk blijken op welke overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen, zodat de Raad, bij de uitoefening van zijn opgedragen legaliteitstoezicht, kan nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

2.

Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat in het negatief advies van Riobra, dat geen bindend karakter heeft, wordt verwezen naar een bouwvrije strook boven een gemeentelijke rioleringsbuis, maar dat er geen enkel gegeven wordt bijgebracht waaruit enige grondafstand zou

moeten blijken of waaruit bouwbeperkingen zouden moeten blijken ingevolge ondergrondse rioleringsbuizen, en dat er evenmin enig document of gegeven wordt bijgebracht waaruit een eventuele erfdienstbaarheid zou mogen blijken.

In de bestreden beslissing gaat de verwerende partij uitdrukkelijk in op de ligging van de voederbak boven een gemeentelijke rioleringsbuis:

“ ...

3. De aanvraag betreft het oprichten van een constructie boven een gemeentelijke rioleringsbuis. Deze buis, met een diameter van 70 cm volgens de gegevens van Riobra, werd, volgens de databank van Riobra, door de gemeente aangelegd in 1975. Er zijn geen gegevens bekend over mogelijke grondafstand, beperkingen in gebruik naar aanleiding van het plaatsen van de buizen, evenmin van toentertijd gevestigde erfdienstbaarheden.

(...)

5. De verharde bodem van de veevoederbak volgt uit de noodzaak tot betere hygiënische omstandigheden voor de dieren. De verharde bodemplaat wordt voorzien in prefab betonelementen die gemakkelijk geplaatst, herplaatst of verwijderd kunnen worden. De rioleringsbuis steekt op een diepte van ± 4 m onder de grond. Naar stabiliteit toe heeft deze constructie geen enkele invloed op de aanwezige ondergrondse infrastructuur. Het betreft een constructie van beperkte omvang die snel gedemonteerd kan worden.

De veevoederbak kan in functie van werken aan de rioleringsbuizen tijdelijk verwijderd of verplaatst worden. In dit opzicht vormt de aanvraag geen noemenswaardige hinder of schade voor de ondergrondse infrastructuurwerken. Het weigeren van een demonteerbare veevoederbak in een weide voor mogelijke werken aan een rioleringsbuis, kan niet als een redelijke bouwbeperkingen aanzien worden. Indien aan de vergunning de nodige voorwaarden opgelegd worden kan de bovengrondse constructie verenigbaar geacht worden met de aanwezigheid van de ondergrondse.

...”

De verwerende partij is dus van mening dat de aanvraag in aanmerking komt voor vergunning, om reden dat de voederbak naar stabiliteit toe geen enkele invloed heeft op de ondergrondse infrastructuur en dat deze een constructie van beperkte omvang betreft die makkelijk demonteerbaar is, zodat het weigeren van zulke voederbak in een weide niet als een redelijke bouwbeperking kan worden aanzien. De verwerende partij is van mening dat deze bovengrondse constructie verenigbaar kan worden geacht met de aanwezigheid van de ondergrondse rioleringsbuis, indien in de vergunning de nodige voorwaarden worden opgelegd. Te dien einde heeft zij ook daadwerkelijk als uitdrukkelijke vergunningsvoorwaarde opgelegd dat de constructie op kosten van de aanvrager verwijderd zal worden op het moment dat er effectief werken aan de ondergrondse structuur uitgevoerd zullen worden.

De verwerende partij geeft in de bestreden beslissing dus uitdrukkelijk aan waarom zij het advies van Riobra niet heeft gevolgd, en op grond van welke met de goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen zij heeft beslist om de vergunning onder voorwaarde te verlenen.

De verzoekende partij kan dan ook niet gevolgd worden wanneer zij aanvoert dat de bestreden beslissing geen motivering bevat met elementen die eigen zijn aan de zaak.

De verzoekende partij kan evenmin worden gevolgd wanneer zij aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing feitelijk niet correct zou zijn. De loutere omstandigheid dat de veevoederbak geconcipieerd werd als “een constructie welke blijvend op de bodem berust”, zoals door de verzoekende partij wordt aangevoerd, doet geen afbreuk aan het feit dat de constructie relatief gemakkelijk kan worden verwijderd wanneer er effectief werkzaamheden worden uitgevoerd aan de ondergrondse rioleringsbuis.

De Raad stelt in dit verband met de verwerende en de tussenkomende partij vast dat de verharde bodemplaat wordt voorzien in prefab betonelementen die gemakkelijk verwijderd kunnen worden, en dat de voederbak op zich bestaat uit aan elkaar geschroefde elementen die eveneens gemakkelijk demonteerbaar zijn. De verzoekende partij toont bijgevolg niet aan dat de zienswijze van de verwerende partij dat de vergunde constructie desgevallend kan worden verwijderd in functie van werken aan de rioleringsbuizen kennelijk onjuist of kennelijk onredelijk is.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In een tweede middel roept de verzoekende partij de volgende schendingen in: schending van het vertrouwensbeginsel.

De verzoekende partij licht het middel als volgt toe:

“ ...

Het vertrouwensbeginsel impliceert een afweging van het belang dat de burger heeft bij honorering van het vertrouwen tegen het algemeen belang of de belangen van derden welke zich in het gegeven geval zouden verzetten tegen die honorering.

Ook verzoeker als belanghebbende derde is gerechtigd aanspraak te maken op een correcte toepassing van het vertrouwensbeginsel door de beslissingnemende overheid, in dit geval de Bestendige Deputatie van de provincie Vlaams Brabant.

In casu is de heer [REDACTED] eigenaar van aanzienlijke weilanden welke in oppervlakte een zeer groot aaneengesloten geheel vormen.

De heer [REDACTED] kan dan ook geen specifieke reden aanhalen waarom de beoogde veevoederbak uitgerekend vlak voor de woning van verzoekers zou dienen ingeplant, terwijl elders op de gronden welke zijn eigendom zijn en eveneens als weiland in gebruik zijn genomen, evenzeer de veevoederbak zou kunnen worden ingeplant en dan wel op een zodanige wijze dat daaruit voor verzoeker geen hinder of last zou voortvloeien.

Verzoeker heeft dienaangaande zijn standpunt reeds aan de beslissingnemende overheid kenbaar gemaakt zodat de specifieke inplanting van de veevoederbak op het geheel van de eigendom van de heer [REDACTED] een element was dat het voorwerp diende uit te maken van een zorgvuldige afweging tussen de belangen van de heer [REDACTED] en deze van verzoeker als aanpalende bewoner.

In het bestreden besluit is er van een dergelijke belangenafweging duidelijk niets terug te vinden.

Gezien op het belang van verzoeker waarmee ontegensprekelijk rekening dient te worden gehouden, had het bestreden besluit van de Deputatie nochtans een motivering dienen te bevatten waaruit blijkt dat het beweerde belang van de heer ■■■■, volgens hetwelk er uitgerekend op de kwestieuze plaats een veevoederbak zou dienen ingeplant, waarbij er van de kant van de heer ■■■■ zelfs nooit werd verduidelijkt waarom dat dan wel op die specifieke plaats zou dienen te gebeuren en waarom een inplanting op een andere plaats minder aan zijn belangen zou tegemoetkomen, werd afgewogen tegen het eveneens onmiskenbaar aanwezig zijnde belang van verzoekers.

Daarbij het in het kader van dezelfde afweging van belangen tevens dienen verduidelijkt waarom slechts aan de belangen van de heer ■■■■ zou kunnen worden tegemoet gekomen door de inplanting van de veevoederbak op de thans voorziene plaats.

De Bestendige Deputatie heeft, door het aldus volledig nalaten van het inbouwen van een belangenafweging, duidelijk het vertrouwensbeginsel dat zij diende in acht te nemen geschonden.

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“... ”

De verzoekende partij beroept zich te dezen, weze het volkomen ten onrechte, op een vermeende schending van het vertrouwensbeginsel.

Het vertrouwensbeginsel houdt in essentie in dat een burger zich kan beroepen op verwachtingen geput uit een constante, wettige gedragslijn van de overheid.

De verzoekende partij geeft aan dit beginsel echter een andere inhoud en stelt dat het vertrouwensbeginsel “een afweging (impliceert) van het belang dat de burger heeft bij honorering van het vertrouwen tegen het algemeen belang of de belangen van derden welke zich in het gegeven geval zouden verzetten tegen die honorering.”

Verzoeker houdt in het middel voor dat de voederbak evengoed op een andere plaats had kunnen worden ingeplant, plaats die minder kort bij zijn woning zou zijn gelegen.

Welk beginsel van behoorlijk bestuur of welke rechtsregel hiermee al zou geschonden worden is niet duidelijk; het komt echter niet aan de verwerende partij toe om de middelen van de verzoekende partij te gaan omschrijven.

Het zou best kunnen dat er over al de terreinen toebehorende aan het landbouwbedrijf van de heer ■■■■ nog een locatie bestaat waar een voederbak kan worden ingeplant en dat die locatie verder verwijderd zou zijn dan de huidige voorziene inplantingsplaats, doch dit houdt geenszins een schending in van het vertrouwensbeginsel of van een onrechtmatige ‘belangenafweging’.

De vergunningverlenende overheid dient er uiteraard wel rekening mee te houden dat de toegekende vergunning verenigbaar is met de onmiddellijke plaatselijke omgeving.

Wat dit betreft wordt in het bestreden besluit uitdrukkelijk overwogen dat de ruimtelijke impact van de voederbak, die voorzien wordt in een daartoe planologisch voorziene zone, te weten het agrarisch gebied, op de omgeving nihil is.

De constructie wordt bestemd voor het voederen van dieren; dit brengt op zich geen geluids- of geurhinder mee die de grenzen van de normale burenhinder zouden kunnen overschrijden.

Daarenboven is op voornoemde locatie thans reeds de in- en uitrit van de weide voorzien en is het hoe dan ook beter, zoals de landbouwer aanhaalt, dat de voederbak bereikbaar is vanaf de verharde weg teneinde te vermijden dat de weg continue vol modder zou liggen.

De voederbak creëert geen intrinsieke hinder die zou maken dat de inplanting aldaar onverenigbaar zou zijn met de onmiddellijke omgeving, integendeel.

Tot slot dient opgemerkt dat ook het departement Landbouw en Visserij, Duurzame Landbouwwontwikkeling Vlaams-Brabant op 19 april 2010 te deze een voorwaardelijk gunstig advies heeft verleend en wel als volgt: "(...)"

- *De voorgelegde aanvraag heeft betrekking tot het oprichten van een tijdelijk voederhek die gesitueerd is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.*
- *De voorgestelde werken omvatten het plaatsen van een voederhek als weideafsluiting en het leggen van verplaatsbare betonplaten als tijdelijke verharding in de weide voor het voederhek over een lengte van 22 meter.*
- *De werken zijn noodzakelijk voor het bijvoederen van de dieren op de huiskavel van een volwaardig zoogkoeienbedrijf. De huiskavel werd onlangs beperkt door de oprichting van een RWZI.*
- *De voorgestelde constructie voorkomt dat de voederplaats verwordt tot een modderpoel bij vochtig weer en draagt bij een propere omgeving in de buurt van de voederplaats.*
- *Gelet op de aard en de ligging is er uit landbouwkundig standpunt geen overwegend bezwaar tegen de voorgestelde werken.*

Aan het advies is/zijn de volgende voorwaarde(n) verbonden:

- *De tijdelijke verharding met betonplaten moet verwijderd worden n het beëindigen van het professioneel gebruik van de weide. (...)"*

Het middel mist aldus feitelijke (en juridische) grondslag.

...

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan het volgende toe:

" ...

M. Vanparijs is een kleinzoon van een landbouwer en de zoon van een gepensioneerd boerenbondconsulent. Hij kocht zijn hoeve in een agrarisch gebied op het moment dat er al 3 generaties lang een overstaande boerderij stond. Door wat wij een onteigening hebben gehad voor het plaatsen van een waterzuiveringsinstallatie van Aquafin hebben we geen grote oppervlakte van grond meer achter de boerderij. Hierbij zijn we dus genooddaakt onze dieren bij te voederen. De voederbak hebben we vlak tegen de omheining geplaatst van het waterzuiveringsinstallatie en zover mogelijk van m. Vanparijs

zijn woning. Dit kan je zien op de foto in de bijlage dat deze niet vlak voor zijn woning staat. Als je volgens hem dan moet geloven staat het waterzuiveringsinstallatie ook voor zijn woning, is deze dan geen grote hinder of minder waarde van zijn woning?

Bij de koop van zijn woning wist hij ook dat er aan de overkant van de straat een weide plaats vond, waar elk seizoen dieren buiten lopen. Dat deze dieren lawaai maken is dit niet meer dan normaal? Hij heeft tenslotte gekozen om er te komen wonen in dit gebied.

(...)

Op foto kun je zien dat we niet in de weide moeten zodat de openbare weg, deze een doodlopende weg, geen modder meer is en geen hinder meer is. Je kan ook zien op de foto dat bij het voederen altijd een tegenliggende wagen kan passeren.”

4.

De verzoekende partij dupliceert als volgt:

“ ...

Het vertrouwensbeginsel impliceert een afweging van het belang dat de burger heeft bij honorering van het vertrouwen tegen het algemeen belang of de belangen van derden welke zich in het gegeven geval zouden verzetten tegen die honorering.

Ook verzoeker als belanghebbende derde is gerechtigd aanspraak te maken op een correcte toepassing van het vertrouwensbeginsel door de beslissingnemende overheid, in dit geval de Deputatie van de provincie Vlaams Brabant.

In casu is de heer [REDACTED] eigenaar van aanzienlijke weilanden welke in oppervlakte samen met de boerderij een zeer groot aaneengesloten geheel vormen.

De heer [REDACTED] kan dan ook geen enkele specifieke reden aanhalen waarom de beoogde veevoederbak uitgerekend vlak voor de woning van verzoeker zou dienen ingeplant, terwijl elders op de gronden welke zijn eigendom zijn en eveneens als weiland in gebruik zijn genomen, evenzeer de veevoederbak zou kunnen worden ingeplant en dan wel op een zodanige wijze dat daaruit voor verzoeker geen hinder of last zou voortvloeien.

Verzoeker heeft dienaangaande zijn standpunt reeds aan de beslissingnemende overheid kenbaar gemaakt zodat de specifieke inplanting van de veevoederbak op het geheel van de eigendom van de heer [REDACTED] een element was dat het voorwerp diende uit te maken van een zorgvuldige afweging tussen de belangen van de heer [REDACTED] en deze van verzoeker als aanpalende bewoner.

In het bestreden besluit is er van dergelijke belangenafweging duidelijk niets terug te vinden.

Gezien het belang van verzoeker waarmee ontegensprekelijk rekening dient te worden gehouden, had het bestreden besluit van de deputatie nochtans een motivering dienen te bevatten waaruit blijkt dat het beweerde belang van de heer [REDACTED] - volgens hetwelk er uitgerekend op de kwestieuze plaats een veevoederbak zou dienen ingeplant, en waarbij er van de kant van de heer [REDACTED] zelfs nooit werd verduidelijkt waarom dat dan wel op die specifieke plaats zou dienen te gebeuren en waarom een inplanting op een andere plaats minder aan zijn belangen zou tegemoetkomen - werd afgewogen tegen het eveneens onmiskenbaar aanwezig zijnde belang van verzoeker.

Daarbij had in het kader van dezelfde afweging van belangen tevens dienen verduidelijkt waarom slechts aan de belangen van de heer [REDACTED] zou kunnen worden tegemoet gekomen door de inplanting van de veevoederbak op de thans voorziene plaats.

De deputatie heeft, door het aldus volledig nalaten van het inbouwen van een belangenafweging, duidelijk het vertrouwensbeginsel dat zij diende in acht te nemen geschonden.

De deputatie lijkt voor te houden dat verzoeker het tweede door hem aangevoerde middel ten onrechte zou omschrijven als zijnde een schending van het vertrouwensbeginsel.

Dienaangaande dient vooreerst opgemerkt dat het tweede middel zoals aangevoerd door verzoeker wel degelijk voldoende duidelijk werd omschreven en wel zodanig dat de deputatie er kon op antwoorden en er ook op geantwoord heeft.

In zijn tweede aangevoerde middel stelt verzoeker immers zeer duidelijk dat er door de deputatie geen of minstens een onvoldoende afweging is geweest van het belang van de heer [REDACTED] die in de weide een veevoederbak wil geplaatst zien, maar deze evenzeer elders binnen dezelfde weide zou kunnen plaatsen zonder dat zulks voor hem enig nadeel met zich zou brengen, en het belang van verzoeker die wel degelijke een concreet nadeel ondervindt van deze keuze.

De deputatie heeft dit middel ook aldus beantwoord, weze het volgens verzoeker op niet afdoende wijze, hetgeen ten overvloede aantoont dat het middel voldoende duidelijk omschreven is.

Een beweerde vergissing in de wetsbepaling of het rechtsbeginsel dat zou geschonden zijn brengt niet de onontvankelijkheid van het middel met zich mee, wanneer deze beweerde vergissing niet verhindert om de bepaling te identificeren, wanneer deze niet tot gevolg heeft dat het middel onjuist of onduidelijk is en wanneer deze vergissing geen schade toebrengt aan de rechten van de verdediging van de verwerende partij die zich ten gronde heeft verdedigd.

(DE TAEYE, S., Procedures voor de Raad van State, Kluwer, Mechelen, 2000, 253 ev.)

In zoverre de tekortkoming van de deputatie in de door haar door te voeren belangenafweging al geen inbreuk op het vertrouwensbeginsel zou zijn, terwijl het dat wel is, dient gesteld dat er minstens sprake is van een inbreuk op het zorgvuldigheidsbeginsel nu de belangen van de diverse betrokken partijen, waaronder de heer [REDACTED] en verzoeker als aanpalende eigenaar, onvoldoende tegen elkaar werden afgewogen.

Louter volledigheidshalve en als het ware in ondergeschikte orde wil verzoeker daarbij opmerken dat de toch wel frappante afwezigheid van de afweging van beide belangen, daar waar aan het belang van de heer [REDACTED] evenzeer kon worden tegemoet gekomen door de inplanting van de voederbak op een andere plaats, wel degelijk als een inbreuk op het zogenaamde vertrouwensbeginsel dient te worden erkend.

Verzoeker mocht op basis van laatst voormeld beginsel er immers van uitgaan dat de deputatie voldoende rekening zou houden met zijn belangen .

*Dat ook het tweede middel zoals aangevoerd door verzoeker dus wel degelijk gegrond is.
...*

Beoordeling door de Raad

1.

Op grond van het vertrouwensbeginsel moet een rechtsonderhorige kunnen vertrouwen op wat door hem niet anders kan worden opgevat dan een vaste gedrags- of beleidsregel van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid heeft gedaan. De overheid mag de door haar opgewekte rechtmatige verwachtingen van de rechtsonderhorige niet beschamen.

De verzoekende partij stelt in essentie dat het vertrouwensbeginsel is geschonden, nu de verwerende partij geen belangenafweging zou hebben gemaakt tussen enerzijds het belang van de tussenkomen partij om uitgerekend op de kwestieuze plaats een veevoederbak in te planten en anderzijds het onmiskenbaar aanwezige belang van de verzoekende partij die een concreet nadeel ondervindt van deze keuze.

De Raad stelt met de verwerende partij vast dat de verzoekende partij zodoende een andere inhoud geeft aan het vertrouwensbeginsel dan deze die dit algemeen beginsel van behoorlijk bestuur heeft.

De verzoekende partij laat volledig na om concreet aan te geven welke rechtmatige verwachtingen de verwerende partij bij haar heeft opgewekt die door de verwerende partij niet mochten worden beschaamd. Het blijkt niet, althans dit wordt door de verzoekende partij niet concreet aannemelijk gemaakt, dat de verwerende partij door de toekenning van de bestreden vergunning zou zijn afgeweken van een vaste beleids- of gedragslijn of van een concrete toezegging of belofte van de verwerende partij.

Van een schending van het vertrouwensbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur is dan ook geen sprake.

In zoverre de verzoekende partij in het middel aanvoert dat uit de bestreden beslissing niet blijkt waarom de voederbak uitgerekend vlak voor de woning van de verzoekende partij moet worden ingeplant terwijl een inplanting op een andere plaats mogelijk is waarbij er minder hinder voor de verzoekende partij zou worden veroorzaakt, merkt de Raad op dat het niet de taak is van de vergunningverlenende overheid om alternatieven te onderzoeken of voor te stellen van een aangevraagd ontwerp en dat de motiveringsverplichting dus niet zover reikt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing diende te motiveren waarom niet werd gekozen voor de inplanting van de kwestieuze voederbak op een andere locatie.

De verwerende partij dient het aangevraagde wel concreet te toetsen op de verenigbaarheid met een goede ruimtelijke ordening, en bij deze beoordeling zal zij overeenkomstig het zorgvuldigheidsbeginsel moeten overgaan tot een zorgvuldige feitenvinding en een zorgvuldige afweging van de in het geding zijnde belangen.

De verzoekende partij kan evenwel niet worden gevolgd wanneer zij (voor het eerst) in haar wederantwoordnota aanvoert dat er minstens sprake is van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, nu de belangen van de betrokken partijen waaronder de tussenkomen partij als aanvrager en de verzoekende partij als aanpalende eigenaar onvoldoende tegen elkaar werden afgewogen.

Nog los van de vraag of de verzoekende partij hiermee geen andere wending geeft aan het middel zoals omschreven in het inleidend verzoekschrift, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij helemaal niet aannemelijk maakt dat de beoordeling door de verwerende partij kennelijk onjuist of kennelijk onredelijk is.

De verzoekende partij beperkt zich tot de loutere bewering dat de voederbak op een andere locatie kan worden ingeplant die voor haar minder hinder zou teweegbrengen, zonder dat zij evenwel aannemelijk maakt dat de beoordeling door de verwerende partij van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening kennelijk onjuist of kennelijk onredelijk is.

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing o.a. het volgende overwogen:

“ ...

4. De aanvraag betreft het oprichten van een veevoederbak bij een weide. De constructie is beperkt in omvang en transparant opgevat. Normaliter kan gesteld worden dat voederbakken bij het gebruik van een weide horen en dus verenigbaar zijn met het gewestplanvoorschrift. De voederbak dient voor het tijdelijk bijvoederen van de dieren. Door hun gebruik is een aanleg langs een weg, aan de rand van een weide, logisch. De ruimtelijke impact van de constructie op de omgeving is nihil.

...”

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing dus een uitdrukkelijke beoordeling gemaakt van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, waarbij zij een afweging heeft gemaakt van de verschillende in het geding zijnde belangen. Zij is daarbij van mening dat, gelet op de beperkte omvang en het transparant karakter van de constructie en de ligging in het agrarisch gebied, de ruimtelijke impact van de constructie op de omgeving onbestaande is. Zij heeft verder uitdrukkelijk overwogen dat de aanleg van de voederbak langs een weg, aan de rand van de weide logisch is gezien het gebruik van de voederbak voor het tijdelijk bijvoederen van dieren.

Met de verwerende partij en de tussenkomende partij moet verder worden opgemerkt dat er wel degelijk redenen voorhanden zijn om de voederbak uitgerekend op de gekozen locatie in te planten, mocht deze afweging al moeten worden gemaakt bij de beoordeling van de aanvraag. Zo wijzen de tussenkomende partij en de verwerende partij er op dat de inplanting van de voederbak langs de openbare weg, aan de rand van de weide, een weloverwogen keuze is, nu de voederbak bereikbaar is vanaf de verharde weg zodat vermeden wordt dat de tussenkomende partij voor het bijvoederen met haar tractor op de weide moet rijden, hetgeen met zich zou brengen dat de openbare weg continu vol modder zou liggen.

De verzoekende partij laat verder na om aannemelijk te maken dat zij ingevolge de inplanting van deze voederbak gelegen in een weide in agrarisch gebied hinder kan ondervinden die de normale ongemakken die een nabuur in het agrarisch gebied moet dragen, overstijgt.

De verzoekende partij toont geenszins aan dat de verwerende partij heeft nagelaten om over te gaan tot een zorgvuldige feitenvinding en een zorgvuldige afweging van de in het geding zijnde belangen.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer █████ is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 16 september 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Pieter Jan VERVOORT, voorzitter van de achtste kamer,
met bijstand van

Ben VERSCHUEREN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Ben VERSCHUEREN

Pieter Jan VERVOORT